



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 99/2011-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. marca 2011 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva na účinný prostriedok nápravy zaručeného v čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na zákaz diskriminácie zaručeného v čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 46/2010 a jeho trestným rozkazom zo 16. augusta 2010 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veciach vedených pod sp. zn. 1 Pv 1319/09, sp. zn. 1 Pv 448/02 a sp. zn. Pn 2666/94 a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. decembra 2010 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na účinný prostriedok nápravy zaručeného v čl. 13 dohovoru postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 46/2010 a jeho trestným rozkazom zo 16. augusta 2010 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) vo veciach vedených pod sp. zn. 1 Pv 1319/09, sp. zn. 1 Pv 448/02 a sp. zn. Pn 2666/94.

Predmetná sťažnosť bola sťažovateľom doplnená podaním, ktoré bolo doručené ústavnému súdu 9. decembra 2010 a ktorým v podstate rozšíril svoju sťažnosť o námietku porušenia práva na zákaz diskriminácie zaručeného v čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 46/2010.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol v trestnom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 2 T 46/2010 v procesnom postavení poškodeného. Konanie bolo skončené trestným rozkazom sp. zn. 2 T 46/2010 zo 16. augusta 2010, ktorým okresný súd okrem iného podľa § 287 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov uložil obvinenému J. P. povinnosť nahradiť sťažovateľovi ako poškodenému škodu vo výške 1 460,53 €. Proti výroku o náhrade škody podal sťažovateľ 7. septembra 2010 odpor, ktorý bol doručený okresnému súdu 9. septembra 2010.

Podľa názoru sťažovateľa postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 46/2010 a jeho trestným rozkazom zo 16. augusta 2010 bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, právo na účinný prostriedok nápravy zaručené v čl. 13 dohovoru a právo na zákaz diskriminácie zaručené v čl. 14 dohovoru.

Zároveň sťažovateľ namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru a právo na účinný prostriedok nápravy zaručené v čl. 13 dohovoru a to postupom generálnej prokuratúry vo veciach vedených pod sp. zn. 1 Pv 1319/09, predtým sp. zn. 1 Pv 448/02 a predtým sp. zn. Pn 2666/94.

Tvrdenia o porušení svojich práv sťažovateľ odôvodnil takto:

*„V konaní 2 T/46/2010 na Okresnom súde Bratislava IV a Okresnej prokuratúre došlo k machináciám a odstráneniu závažných obvinení z vyšetrovacieho spisu...*

*Rovnako zmizlo zo súdneho spisu aj dokazovanie o vlastníctve rodinného domu... Týmto súd znížil výšku škody spôsobenej sťažovateľovi z 5,044.000.- Sk iba na 44.000.- Sk teda podvodom...*

*Dozorujúci prokurátor JUDr. M. Š., zákonný prokurátor (predtým JUDr. V. V. a JUDr. Al. O.) ignoroval sťažnosť a žiadosť o podanie odporu proti Trestnému rozkazu. Vid' podane zo dňa 07. 09. 2010, podané v lehote.*

*Odpor podaný sudkyňi JUDr. J. G. zo dňa 07. 09. 2010 zostal odignorovaný, bez reakcie...“*

Na základe uvedeného sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

*„Okresný súd Bratislava IV porušuje základné práva D. B. v konaní 2 T/46/2010 garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru.*

*Generálna prokuratúra SR porušuje základné práva D. B. v konaní Pn 2666/94, neskôr v konaní 1 Pv 448/02 a neskôr v konaní 1 Pv 1319/09 garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 13 Dohovoru...*

*Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje Trestný rozkaz 2 T/46/2010-1520 ako protizákonný v vec vracia na konanie prvostupňovému súdu...*

*Okresný súd Bratislava IV je povinný zaplatiť D. B. istinu vo výške... 43.453 EUR s úrokom z omeškania 22% od 21. 10. 1995 do zaplatenia plus istinu... 2.983 EUR s úrokom z omeškania vo výške 17.6% od dňa 18. 11. 1998 do zaplatenia v lehote 2 mesiace od dňa právoplatnosti Nálezu Ústavného súdu.*

*V prípade omeškania je Okresný súd Bratislava IV povinný zaplatiť úroky z omeškania denne 500 EUR za každý deň omeškania do zaplatenia.*

*Ústavný súd zbavuje sudkyňu JUDr. J. G. sudcovskej imunity a iniciuje trestné konanie proti nej z dôvodu páchania trestnej činnosti zneužívania právomoci verejného činiteľa a marenia spravodlivosti, keď zmarila povinnosť ZABEZPEČIŤ NÁROKY POŠKODENÉHO a tak porušila Trestný poriadok, porušila zákon.“*

V doplnení sťažnosti sťažovateľ uviedol:

*„Trestné konanie proti skutočným zločincom P. bolo zjavne marené a to konkrétne okresným prokurátorom JUDr. J. Č. z OP BA IV. od roku 1994 až do roku 2010. Konečný verdikt 2 T/46/2010 je zosmiešňujúci všetkých čestných občanov na Slovensku...*

*Okresná prokuratúra Bratislava IV. a Okresný súd Bratislava IV. spustili ochrannú vlnu a záchranu zločincov pred zodpovednosťou a zosmiešnili spravodlivosť...*

*Trestné konanie proti P. trvalo od apríla 1994 do septembra 2010 bez prejednávania veci s vypustením závažných škôd voči bankám a voči D. B., rozhodovanie podľa nesprávnej právnej normy.“*

V doplnení sťažnosti sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd rozhodol takto:

*„ Okresný súd Bratislava IV v konaní 2 T/46/2010 porušil čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru, ktorým je viazaný.*

*Ústavný súd zrušuje Trestný rozkaz ako celok 2 T/46/2010 a vracia vec na verejné prerokovanie veci, na vykonanie dokazovania a umožniť poškodeným vyjadriť sa k dôkazom a to bez ďalších prieťahov v konaní.*

*Okresný súd Bratislava IV. je povinný zaplatiť satisfakciu poškodenému D. B. vo výške 20.000 EUR v lehote 15 dní od právoplatnosti Nálezu ÚS SR, plus úroky z omeškania v prípade omeškania, a to vo výške 200 EUR za každý deň omeškania od dňa povinnosti zaplatiť do zaplatenia, plus trovy advokátovi.“*

Sťažovateľ taktiež požiadal o ustanovenie právneho zástupcu na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom „z dôvodu, že je občanom v hmotnej núdzi“.

## II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde

nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto Dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

Podľa čl. 14 dohovoru užívanie práv a slobôd priznaných týmto Dohovorom sa musí zabezpečiť bez diskriminácie založenej na akomkoľvek dôvode, ako je pohlavie, rasa, farba pleti, jazyk, náboženstvo, politické alebo iné zmýšľanie, národnostný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnostnej menšine, majetok, rod alebo iné postavenie.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, práva na účinný prostriedok nápravy zaručeného v čl. 13 dohovoru a práva na zákaz diskriminácie zaručeného v čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 46/2010 a jeho trestným

rozkazom zo 16. augusta 2010 a postupom generálnej prokuratúry v konaniach vedených pod sp. zn. 1 Pv 1319/09, sp. zn. 1 Pv 448/02 a sp. zn. Pn 2666/94.

## **1. K namietanému porušeniu práv postupom a rozhodnutím okresného súdu**

1.1 Vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (ale aj práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorého súčasťou je aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 46/2010 ústavný súd poznamenáva, že podľa jeho judikatúry (napr. I. ÚS 34/99, II. ÚS 32/00, III. ÚS 20/00, II. ÚS 12/01, IV. ÚS 37/02, III. ÚS 109/03) sa ochrana základnému právu vrátane základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (a teda aj práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru) poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte trvalo. Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Vychádza pritom z toho, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (pozri napr. I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00, I. ÚS 380/06).

Ako vyplýva z obsahu sťažnosti a jej príloh, konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 2 T 46/2010 bolo skončené 16. augusta 2010 vydaním trestného rozkazu v trestnej veci. Sťažovateľ teda podal ústavnému súdu sťažnosť na priet'ahy v konaní v čase, keď bolo o veci bolo meritórne rozhodnuté. Je teda zřejmé, že okresný súd v čase podania sťažnosti nebol spôsobilý nijakým spôsobom konanie urýchliť.

Tento skutkový stav bol so zreteľom na obsah sťažnosti, ako aj s prihliadnutím na zmysel a účel ustanovenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote základom pre záver

ústavného súdu, že sťažnosť sťažovateľa je v tejto časti zjavne neopodstatnená, preto ju bolo potrebné odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde už pri jej predbežnom prerokovaní.

1.2 V súvislosti s namietaným porušením práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru trestným rozkazom okresného súdu vydaného pod sp. zn. 2 T 46/2010 zo 16. augusta 2010 ústavný súd poznamenáva, že vzhľadom na princíp subsidiarity („ak... nerozhoduje iný súd“), ktorý vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, môže ústavný súd poskytnúť ochranu konkrétnemu právu alebo slobode, porušenie ktorých je namietané, iba vtedy, ak sa ich ochrany fyzická osoba alebo právnická osoba nemôže domôcť v žiadnom inom konaní pred súdnymi orgánmi Slovenskej republiky.

Inými slovami, pokiaľ je o ochrane sťažovateľom označeného základného práva alebo slobody oprávnený konať alebo rozhodovať iný všeobecný súd, ústavný súd jeho sťažnosť už po predbežnom prerokovaní odmietne pre nedostatok svojej právomoci.

Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zisťoval, či ochranu práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, porušenie ktorého sťažovateľ v súvislosti s napádaným trestným rozkazom okresného súdu namieta, neposkytujú všeobecné súdy na základe sťažovateľovi dostupných opravných prostriedkov predstavujúcich účinné právne prostriedky nápravy namietaného porušenia jeho práv.

Podľa názoru ústavného súdu sťažovateľ mal možnosť domáhať sa preskúmania sťažnosťou pred ústavným súdom napadnutého trestného rozkazu okresného súdu sp. zn. 2 T 46/2010 zo 16. augusta 2010 (relevantnej časti – výrok o náhrade škody týkajúci sa sťažovateľ) využitím riadneho opravného prostriedku, a to podaním odporu, ktoré sťažovateľ napokon pred podaním sťažnosti ústavnému súdu aj účinne využil. Podľa zistení ústavného súdu bol predmetný odpor proti výroku o náhrade škody doručený okresnému súdu 9. septembra 2010.

Podľa § 355 ods. 2. zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) proti výroku o náhrade škody, ktorým bola priznaná náhrada škody, môže poškodený podať odpor; ak poškodený odpor podal, trestný rozkaz sa ruší vo výroku o náhrade škody. Samosudca odkáže uznesením poškodeného na občianske súdne konanie, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Z uvedených ustanovení teda vyplýva, že sťažovateľ bude v predmetnej veci uznesením okresného súdu odkázaný na občianske súdne konanie, o jeho nárokoch bude teda rozhodovať iný súd.

Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že ochrany označeného práva na spravodlivé súdne konanie (čl. 6 ods. 1 dohovoru) vo vzťahu k náhrade škody sa sťažovateľ bude môcť domáhať v konaní pred všeobecným súdom, preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti už po jej predbežnom prerokovaní odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

1.3 V tejto súvislosti ústavný súd považuje za zjavne neopodstatnenú aj časť sťažnosti sťažovateľa, ktorou namieta porušenie práva na účinný prostriedok nápravy zaručeného v čl. 13 dohovoru.

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu „z citovaného ustanovenia dohovoru vyplýva pre fyzické osoby a právnické osoby procesné právo akcesorickej povahy mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom v prípade porušenia ostatných ľudských práv chránených dohovorom. Uplatňovanie práva vyplývajúceho z čl. 13 dohovoru musí preto nadväzovať na aspoň obhájitelné tvrdenie (arguable claim) o porušení iného práva chráneného dohovorom.“ (III. ÚS 38/05).

Zo sťažnosti a z jej príloh je evidentné, že sťažovateľ podal proti výroku trestného rozkazu, proti ktorému mu to Trestný poriadok umožňuje, riadny opravný prostriedok – odpor, o ktorom bude musieť okresný súd rozhodnúť tak, ako mu to zákon (Trestný poriadok) ukladá. Až v prípade, že okresný súd nebude postupovať v zmysle ustanovení

zákona a o odpore nerozhodne, môže týmto dôjsť k porušeniu práva sťažovateľa na účinný prostriedok nápravy (čl. 13 dohovoru).

Pre prípad, že by sťažovateľ videl v postupe okresného súdu po podaní opravného prostriedku – odporu – prieťahy v konaní a s tým spojené porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (čl. 48 ods. 2 ústavy), ústavný súd poznamenáva, že od doručenia odporu okresnému súdu 9. septembra 2010 do podania sťažnosti ústavnému súdu 3. decembra 2010 neuplynula doba, ktorá by signalizovala kvalifikovaný prieťah v konaní, a teda bola spôsobilá na to, aby ústavný súd vyslovil porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd považuje sťažnosť sťažovateľa v tejto časti za podanú predčasne a ako takú ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

1.4 Čo sa týka namietaného porušenia zákazu diskriminácie zaručeného v čl. 14 dohovoru, sťažovateľ toto založil na argumentácii, že „... *zákaz diskriminácie je tu jednoznačný. Pre P. sú zaručované nadštandardné práva a v konaniach D. B. existuje iba BEZPRÁVIE a to iba na základe postavenia v spoločnosti a z dôvodu, že je poškodený a škodu žiada uhradiť – týmto sa stal perzekuovaným orgánmi moci a aj trestne stíhaný za skutky, ktoré nie sú trestným činom...* “

Ústavný súd konštatuje, že aj v tejto časti sťažnosti, v ktorej sa domáha porušenia zákazu diskriminácie postupom okresného súdu v predmetnom konaní, je sťažnosť zjavne neopodstatnená, pretože medzi napadnutým postupom a rozhodnutím okresného súdu a namietaným porušením čl. 14 dohovoru nie je taká príčinná súvislosť, ktorá by signalizovala možnosť vyslovenia porušenia označeného práva po prijatí sťažnosti.

Sťažovateľ na podporu svojich tvrdení o porušení zákazu diskriminácie vo svojej sťažnosti neuviedol žiadne konkrétne argumenty, ktoré by akýmkoľvek spôsobom mohli takéto porušenie signalizovať. Tvrdenia sťažovateľa vychádzajú predovšetkým z jeho

nespokojnosti s výsledkom trestného konania. Z tohto dôvodu ústavný súd aj v tejto časti sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

## **2. K namietanému porušeniu práv postupom generálnej prokuratúry**

Sťažovateľ sa na ústavnom súde domáha aj ochrany svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na účinný prostriedok nápravy zaručeného v čl. 13 dohovoru postupom generálnej prokuratúry vo veci vedenej pod sp. zn. 1 Pv 1319/09, predtým pod sp. zn. 1 Pv 448/02 a predtým pod sp. zn. Pn 2666/94.

Z obsahu sťažnosti, ako aj z obsahu jej príloh vyplýva, že konania označené sťažovateľom neboli a nie sú konaniami generálnej prokuratúry. Sťažnosť sťažovateľa je preto v tejto časti, vzhľadom na absenciu akejkoľvek príčinnej súvislosti medzi postupom generálnej prokuratúry a označenými právami, zjavne neopodstatnená, čo bolo dôvodom na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ako aj o ďalších nárokoch uplatnených v jeho sťažnosti.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. marca 2011